

Feltrapport fra rejsen til Nordøstgrønland sommeren 1997

Vedligeholdelse af anlæggene KAP HUMBOLDT og KAP PETERSÉNS

KAP

HUMBOLDT. Frokostvil en dag i august 1997.

Rejsens formål

At restaurere den første station i det sydlige område, nemlig den tidligere norske fangststation på den sydøstlige spids af Ymer Ø. Kap Humboldt trængte, efter udtalelser fra bl.a. Slædepatruljen, til en gennemgribende istandsættelse.

Desuden skulle vi også afprøve en form for internationalt samarbejde, idet det i år var første gang i NANOKs historie, at et reparationshold bestod af engelsk, norsk og dansk personel, nemlig: Dennis Carter, England, Ivar Ytreland, Norge og Martin Reenberg, Danmark.

Dennis har tidligere flere gange været på Myggbukta for at restaurere denne, og har også restaureringserfaring fra hvalfangerstationer i South Georgia i Sydatlanten. Ivar har været fangstmand på Kap Herschell 1946-48, og Martin var i Slædepatruljen i 1956-58 og har senere deltaget i flere NANOK-rejser.

Denne sammensætning af forskellige nationaliteter, som ikke tidligere har været prøvet, viste sig at være ganske udmærket - og kan anbefales fremover.

Rejsens forløb

Efter godt fire timers flyvning landede vi på flypladsen i Mesters Vig og var klar til at tage fat. Vi kunne desværre ikke komme videre lige med det samme på grund af usædvanlig meget is i Kong Oscars Fjord, så vi nyttiggjorde os i området ved at gå til hånde i køkkenet, hvor Polarcentret i sommermånederne har en kok ansat. Der er et utal af videnskabsmænd i området hele sommeren, det gammelkendte GGU har omkring 50 geologer og andet godtfolk deroppe - og de samler stadig sten ind. Grønlands Geologiske Undersøgelse har for øvrigt skiftet navn fra GGU til GEUS. Ud over at skrælle kartofler malede vi da også den gamle radiostation, i dag nok bedre kendt som ekspeditionshuset.

Eneste mulighed for at komme videre var så fly, og med den altid så driftsikre Twin-Otter kom vi så til Ella Ø, hvor vi mødte det 5 mand store Sirius sommerhold. De forsyner sydterrænets depoter pr. motorbåd. Efter to dage kom vi med en depotsejls endelig til vort mål: Fangststation Kap Humboldt.

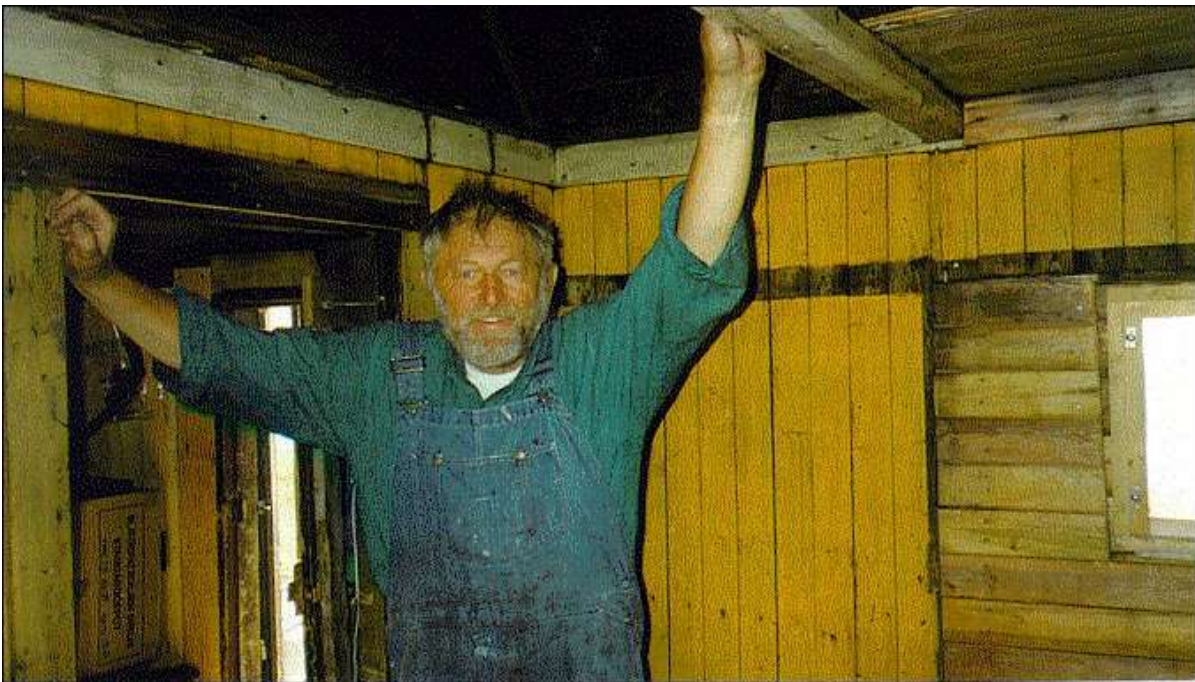
Sådan

så fangststationen ud, efter vi havde fjernet lidt gammelt pap.

Træværket trængte til lidt udskiftninger hist og her, men var stort set i hæderlig stand. Et tidligere værksted langs vestvæggen måtte godnok lade livet (i for sølle forfatning), men materialerne herfra blev genanvendt, bl.a. til vindskeder og vinduesrammer. På stationens nordside var et rævebur i svært trådvæv, det stod heller ikke til at redde, så også det blev fjernet helt.

Vejrforholdene den første uges tid var ikke de bedste. Regn, tåge og sne gjorde ikke det udendørs arbejde til den største fornøjelse - og vi tilbragte derfor også en del timer indendørs med at vaske årgammelt sod og skidt ned fra vægge, lofter, hylder, borde, o.l. Herunder ser vi den gamle fangstmænd - Ivar - rigtig i sit ES:

"Har vi det inte bra? Undrer mig på, hvordan middelklassen mon har det!" sagde Ivar dagligt. Til sidst ku' han nøjes med at sige: "I still wonder..." (af hensyn til Dennis).

I første

omgang helligede vi os stuen, der var sort og mørk, men med en del knofedt, lidt maling (to gange) og Ivars fingersnilde i form af små hylder over vinduer, et bord ved komfuret, en bogreol o.l. kom rummet atter til at se ud som en rigtig fangststation - klar til overvintring igen.

Da vejret igen blev godt, tog det ikke lang tid at få det sidste tagpap fjernet, og så kom SIRIUS-båden lige forbi fra Ella Ø med hele fire mand. De hjalp til med påsvejsning af nyt pap. Det er forresten også et forbandet tungt arbejde - så hjælp fra ungdommen til pensionisterne modtages gerne. Og så får de jo også en rar station på deres kommende slædepatruljer. I knapt 40 timer blev der arbejdet på livet løs, næsten uden pauser, så var stationen "klædt på" med både under- og yderpap.

Der

svejses pap på.

Der var mange små detaljer at tage sig af. Dennis fremstillede rammer til vinduerne, vi havde isat et nyt i midterrummet, genskabt et i sydgavlen og i vindfanget. Skodder til samtlige vinduer er også et "must", og Ivar så sig gal på den skæve jerndør i "den blå container", så den fik en ordentlig omgang - først hoppede vi alle tre oven på den (uden særligt godt resultat) - og så fik den bank med en kæmpe stor sten. Det hjalp. Sluttelig rettet ind både i lodret og vandret plan.

Vi arbejdede stort set fra morgen til aften og indrettede måltiderne efter, hvad vi var i gang med, tørnede om kokketjansen - og levede som grever nu gør (i Nordøstgrønland!). En del laks "strandede" ud for stationen, som et kærkomment tilskud til dåsemaden - vi havde endda så mange, at vi eksporterede - Jytte Hilden nød bl.a. een ved frokosten på Ella Ø, under hendes åbningsrejse til ZERO (Zackenbergs).

En fridag var der da også tid til. Den første søndag vandrede Dennis og Ivar en ca. 20 km tur til Kap Vijkander, under hvilken de så flere teltringe fra eskimo sommerboplads. Ruinerne af vinterbopladserne syd for stationen blev naturligvis også studeret, og en enkelt tur i fjeldet blev der også tid til, her var der eskimo-gravsteder.

Der var et rigt dyreliv på Kap Humboldt. Vi havde dagligt besøg af et par moskusokser, og der var flere oppe i fjeldet. Et par ræve nød også godt af lakseaffaldet, og en meget tam ravn havde torskelever i olie som sin livret. Endvidere så vi sneharer og en enkelt hermelin. På havet var adskillige edderfugle og enkelte sæler. Måger og småfugle i massevis, men heldigvis ikke overvældende mange myg.

Dennis fremstillede stationens nye navneskilt, og et andet skilt, der på grønlandsk fortæller kommende besøgende, at nogle af forsyningerne er SIRIUS-DEPOT.

Tiden nærmede sig for vor afrejse, og vi forlod stationen i forvisning om, at nu kan den holde mange år igen. Afsejlede mod Ella Ø den 19. august i roligt vejr og fuldmåne.

Færdigt

arbejde! Nanok-team 1997 foran KAP HUMBOLDT. F.v.: Ivar Ytreland, Martin Reenberg og Dennis Carter.

Efter lige at have sundet os på Ella Ø, blev vi sejlet videre til Mesters Vig. Da hjemflyvningen blev udskudt, fik vi fat i malerpennerne igen, som en lille håndsækning til "de fastboende" på flypladsen.

Men så fik vi tilbudt at komme til Kap Peterséns et par dage - bare på ferie - sagde "tårnuglerne".

Dennis foretrak malerarbejdet, så vi var to, der sejlede derop, godt vi ikke var flere - indendørs er der ikke plads til ret mange mer. Nå - Ivar og en gammel norsk fangststation - - - ferie!! Nej, her skal ske noget. Selvom vi intet reparationsmateriale havde med, så ku' vi da i det mindste gøre hovedrent. Jeg fik nok at bestille med at hente vand i de nærliggende større og mindre "pytter" i tundraen omkring stationen, for der blev sandelig vasket. Mindst 150 liter varmt vand og Ajax gjorde underværker. Først blev stuen naturligvis tømt, bøger, skuffer og madrasser -- UD. Luftes, støves af, osv. Og så viste det sig, at listerne i loftet var "hvide"! Men ret meget andet blev det ikke til.

Sådan

ser Kap Peterséns ud fra sydøst. Der er endnu rester af den kendte norske, røde tagpap, men "nyt tøj" vil pynte.

Her ser

vi opholdsrummet, ryddet og klar til "store vaskedag".

Lidt

stumper tagpap kunne vi finde i vindfang og rundt om stationen, så det var muligt at reparere de værste steder. "Sommerferien" bliver udnyttet godt, nu ved vi, hvor hårdt Kap Peterséns trænger til en overhaling.

Sent om aftenen den 27. august blev vi hentet ud fra stationen i gummibåd fra Mesters Vig, og efter næste dags hovedrengøring af os selv, var vi klar til hjemflyvning, som forløb uden problemer. Samme aften landede vi i Danmark, hvor vi skiltes og drog til hver sit hjemland.

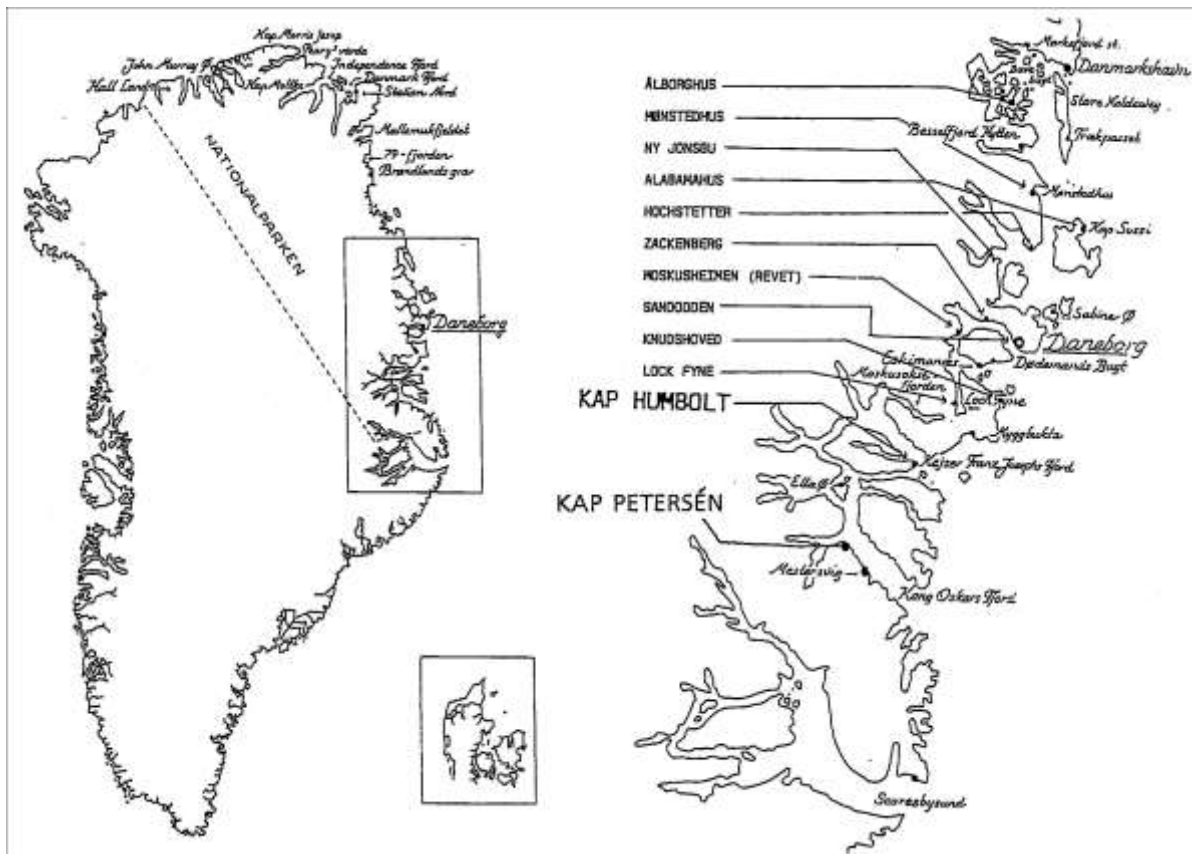
Afrunding

NANOK-TEAM 1997 retter en stor tak til alle, der beredvilligt har medvirket til, at endnu en af de gamle stationer på kysten har fået en tiltrængt levetidsforlængelse. Det være sig:

- vore sponsorer (materialer, naturalier, pengemidler, m.m.)
- Forsvarets Vagt (Mesters Vig) og Slædepatruljen Sirius for råd og dåd og meget mere
- D.P.C. og G.E.U.S for dagene i Mesters Vig
- Flugfelag Nordurlands for fin flyvning og
- alle andre, der ikke er nævnt, men som har vist sagen interesse og har ydet os hjælp.

Tak for i år:

Dennis Carter
Ivar Ytreland
Martin Reenberg

Litteratur: Peter Schmidt Mikkelsen, Nordøstgrønland 1908-60. Fangstmandsperioden. Udgivet af Dansk Polarcenter.

NORDØSTGRØNLANDSK KOMPAGNI NANOK

Yderligere information om NANOK kan findes på [NANOKs hjemmeside](#)

Copyright © NANOK 1997

Denne side er senest opdateret: 15. april 2001